

"I en sal på hospitalet, hvor de hvide senge står, lå en lille, brystsvag pige, bleg og syg med gyldent hår. Sådan sang min mor i bilen på vej til sommerhuset, min far røg pibe, og selv sad jeg på bagsædet og tryglede hende om at holde op, holde op nu, nu med det samme, det var ikke til at bære. Må jeg komme hjem til påske, skal jeg være rigtig sød, må jeg komme hjem til påske, skal jeg være rigtig sød. Og ikke så snart var hun holdt op, min mor, før jeg tiggede hende om at synge videre, og i sangen, min mormor i sin tid sang for min mor og de andre unger, vender lægen sig og går med tårer i sit øje, og jeg kiggede tåreblændet ud ad vinduet gennem tobaksrøgen. Landskabet var altid så tudegrimt og DDR-agtigt i 1970'erne."

Manual til skrivekunsten:

"Alt i alt en yderst velskreven, vidende og charmerende kogebog i den noble kunst at behandle verber og navneord, så skrift-en bliver mere kulinarisk og kunstnerisk."

– Bo Tao Michaëlis, *Politiken*

Tennis:

"... dygtigt gjort med et underspil, der måske er særlig dansk, måske bare kunstnerisk modent."

– Marie Tetzlaff, *Politiken*

ISBN 9788702072099

Gymnasielæreren Allan har kigget for dybt i flasken og begynder at stykke stumper og billeder fra sit liv sammen til en fortælling med tidens toner som lydspor. Det har ikke altid været let at være efterkommer af Hurtig-Carl, når man tog springet til universitetet og litteraturen. Elskede Sara blev på et tidspunkt skiftet ud med franske Céline, der sendte Allan hjem på tælling. Tilbage i Danmark står han igen med et ben i flere lejre.

Aldrig så jeg så dejligt et bjerg er en maskulint fræsende roman om at være mønsterbryder i 1960'ernes og 70'ernes velfærdsdanmark, ung ved siden af sig selv på 80'ernes sorte scener og voksen i 90'ernes og det nye årtusinds politisk korrekte tidsånd.

Robert Zola Christensen

Aldrig så jeg så dejligt et bjerg

Robert Zola Christensen

Aldrig så jeg så dejligt
et bjerg

Gyldendal • Roman

Robert Zola Christensen, født 1964, har senest skrevet *Manual til skrivekunsten* (2005) og romanen *Tennis* (2006)

Omslag: Mark Airs

Foto: © Ulla Voigt